

סולימון ציון

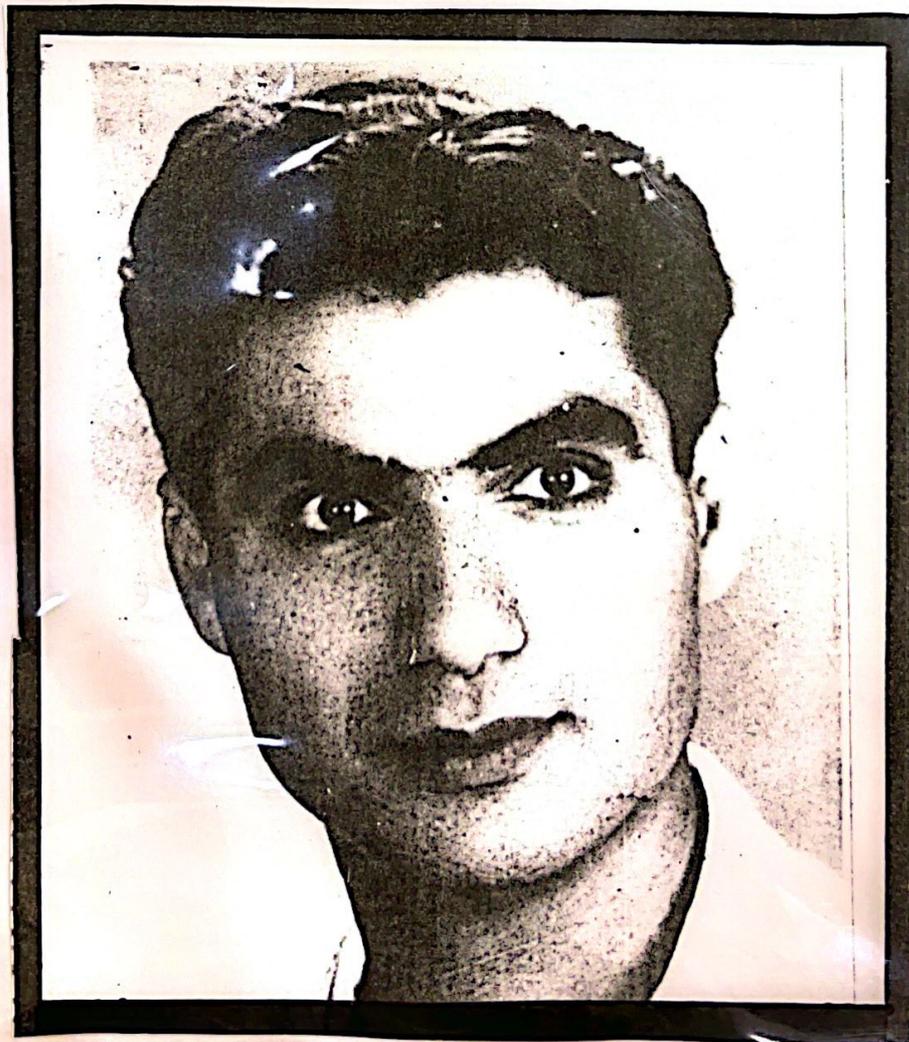
סולימן ציון

שנת לידה: 1925

תאריך נפילה לועזי: 28/3/48

תאריך נפילה עברי: י"ז אדר ב' תש"ח.

נפל בעת שירותו.

ילדות

סולימן ציון נולד בשנת 1925, בנם של מזל ויצחק סולימן. ציון, אשר כונה בפי משפחתו ומכריו " ציוני " היה בן למשפחת חלוצים שעלתה מאורפה שבתורכיה בסוף המאה ה-19, והתיישבה בראשון לציון. בני משפחתו היו מן הפועלים הראשונים של היקב, אנשי עמל והגנה. ציון נתייתם מאביו בגיל 16 ועזר בפרנסת משפחתו כפועל בניין. יחד עם זאת היה פעיל גם בספורט ובהגנה. (חי"ש). לעיתים נעדר ציון למשך ימים ורק כעבור זמן נודע למשפחה, שבאותם יווינ עסק באימונים ובהכשרה צבאית בקיבוצי הסביבה. ציון למד בבית הספר "חביב" בראשון לציון. ציון תואר בפי משפחתו ומכריו כיפה - תואר, יקר שאהב לעמוד לכל מי נזיקש ומרה, חרוץ ושמה.

שירות - צבאי

ב - 1946 סיים ציון קורס למפקדי כיתות של ההגנה, ומאז עסק בהדרכה. בדצמבו
1947 התגייס לחטיבת גבעתי שלוחמיה באו ממושבבות יהודה, ושירת בגדוד *52.
בפברואר 1948 סיים קורס מפקדי מחלקות, וחזר לגדודו כמפקד מחלקה.
כקצין נטל חלק בפעולות חטיבת גבעתי, הגנת הקרן הקיימת ליד בית דגון,
אבטחת התחבורה מרחובות אל הדרום, פריצת המצור מעל כפר אוריה ופעולות
תגמול בגזזה, אבו סוקרייר ועוד.
במכתביו היה מרגיע את אימו, אך בזמן האחרון היה אומר לחבריו:
" ליבי אומר לי שגם אני אפול אבל קודם אני רוצה לראות את נצחוננו".

* גדוד 52 - חטיבת גבעתי:

ראשיתו בסוף נובמבר 1947 במרחב מושבות הדרום על בסיס שתי פלוגות חי"ש ותיקות מראשל"צ ומרחובות ופלוגה שלישית מישובי הנפה הדרומיות. הגדוד הושלם ע"י גיוס חדש מת"א ומן הגיוס הכללי.

בדצמבר 1947 תפס הגדוד את כל המרחב המיועד לגבעתי בדרום (מרובע אשר בקודקודו ניצנים, גת - גלאון, כפר אוריה - גזר ומבואות ת"א).

עם הוצאת גבעתי מת"א רוכז הגדוד בצפון המרחב.

צמצום הגזרה אפשר למפקדתו לרכז את היחידה במסגרות פלוגתיות.

הגדוד סייע בתגבורת לירושלים ובאבטחת כביש ת"א - ירושלים בקטע המערבי בו נמצא גדוד 51.

בסוף מרץ, 1948 שעה שהוחלט לפגוע באופן רחב בתחבורה הערבית במרחב החטיבה, הוטלה המשימה בעיקרה על הגדוד. כן ביצע את הפעולה נגד מפקדת חסן סלמה סמוך לבאר - יעקב במסגרת מבצעי "קדם נחשון". במבצע חמץ בסוף אפריל, 1948 פעל גדוד 52 לראשונה במסגרת גזודית. במבצע מכבי ב - 13 במאי 1948 הוא הועבר לאיזור לטרון. בלילה - 15 - 16 במאי תפס הגדוד את לטרון ופינה אותה עם בוקר, בלילה הבא ה - 16 - 17 במאי תפס גבעה סמוכה ופינה אותה. עם בוקר הוצאה חטיבה מן האיזור על מנת שתעמוד מול הפולש המיצרי. הגדוד נשאר באיזור תחת פיקוד הראל והופקד על המשלטים ואבטחת השיירות מחולדה הערבית אל שער הגיא.

כן השתלטו יו' ידותיו על מחנה סרפנד (צריפין) שנתפס ע"י כוחות ערביים
לאחר הפינוי הבריטי.

ב - 20.5.48 ניסה הגדוד לכבוש את לטרון, שכבר היתה בידי הליגיון, ונכשל.
מיד אח"כ שוחרר הגדוד מאחריות על הגזרה וחזר אל מרחב החטיבה, שם
טיהר את איזור רחובות.

ב - 24.5.48 ערב מבצע "בן - נון" הוחזר הגדוד אל איזור לטרון - הפעם תחת
פקודה של חטיבה 7.

לאחר מבצע שנכשל עבר הגדוד אל איזור דרך בורמה לאבטח את התנועה בה.
ב - 7.6.48 חזר אל מרחב החטיבה והשתתף בקרבות הבלימה נגד המצרים עד
להפוגה.

לראשונה בתקופת ההפוגה ובקרבות עשרה ימים, עסק בהחזקת הקו מול
המצרים ובמבצעי נגד במרחב נגבה.

במבצע "יואב" פעל בעמדת אשדוד מיג'דל (אשקלון) ואח"כ כבש את מוצבי
חיליק'ת ונטל חלק בפעילות האיזור בית ג'וברין והמצור על כיס פלוגה
בדצמבר. בדצמבר 1948 הועבר הגדוד לחזית התיכון ופעל נגד העיראקים
באיזור רמת - הכובש. מפקדי הגדוד: יעקב פרלוב פרי ואביב ברזילאי.

נפילתו

סגן - משנה ציון סולימן נפל ב- 28.3.48 י"ז אדר ב' תש"ח.

משימת מחלקתו היתה להעביר אספקה לתל - נוף* ולהצטרף למגיני המקום.

בדרכם אל היעד עלה המשוריין על מוקש והתלקח באש.

ציון ושבעת חייליו נשרפו עד לבלי הכר.

ב - 30 למרץ 1948 י"ט אדר ב' תש"ח נקברו ציון ושבעת חייליו ברחובות בקבר

אחים.

יהי זכרו ברוך.

*תל - נוף

בשפלת יהודה. בצד הכביש רחובות - גדרה. לפני הפנייה אל תל - נוף, לצד הכביש הראשי, אנדרטה לזכר צנחני צה"ל, שנפלו בפעולות שונות ובמבצע סיני.

שלמי תודות

ברצוננו להודות על שנפל בחלקנו הכבוד לעשות
עבודה ברוכה זו.

זיה זה מרגש להכיר מקרוב את בני משפחת הנופל.
ברצוננו להוקיר תודה לציפורה לוי ולמשפחתה, על
שעזרו בהכנת העבודה.

העבודה נכתבה, נערכה והוגשה ע"י:

דר רויט, טל' 9697051 חטה"ב א. קרון מ"ז: 38774956

ויינשטוק בלה, טל' 9641373 חטה"ב א. קרון מ"ז: 39969779

סולומון שירי, טל' 9668665 חטה"ב א. קרון מ"ז: 39971791

מה אברך
 מה אברך לו, כמה יבורך
 זה הילד, שאל המלאך.

וברך לו חיוך שכמוהו כאור,
 וברך לו עיניים גדולות ורואות,
 לתפוש בן כל פרח וחי וציפור,
 ולב להרגיש בו את כל המראות.

מה אברך לו, כמה יבורך
 זה הנער, שאל המלאך.

וברך לו רגליים לרקוד עד אינסוף,
 ונפש לזכור בה את כל הלחנים,
 ויד האוספת צדפים עלי חוף,
 ואוזן קשובה לגדולים וקטנים.

מה אברך לו, כמה יבורך
 זה העלם שאל המלאך.

וברך כי ידיו הלמודות כפרחים
 יצלחו גם ללמד את עצמת הפלדה,
 ורגליו הרוקדות את מסע הדרכים,
 ושפתיו השרות את מקצב הפקדה.

מה אברך לו כמה יבורך
 זה הגבר, שאל המלאך.

נתתי לו כל שאפשר לי לתת,
שיר וחיוך ורגליים לרקוד,
ויד מעדנת ולב מרטט -
ומה אברך לך עוד?

מה אברך לו, כמה יבורך
זה הילד, העלם הרך?

הנער הזה עכשיו הוא מלאך,
לא עוד יברכוהו, לא עוד יבורך.
אלהים, אלהים, אלהים!
לו אך ברכת לו - חיים.